

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
แผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี
Learning Management Problems on the Chinese Language of High
School Teachers Teaching Chinese Curriculum in Schools of
Pathum Thani Areas

นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง¹

Noppol Jankrajangjaeng¹

ยุภาพร นอกเมือง²

Yupaporn Nokmueang²

อรรคภณ วชิรวัชร³

Akapol Varchirawatt³

Received: February 27,2022 Revised: February 27,2022 Accepted: May 31,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 17 โรงเรียน จำนวน 51 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินและแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า

การประเมินปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี อยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมากที่สุด ได้ดังนี้ (1) ด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 (2) ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 (3) ด้านสื่อการเรียนรู้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (4) ด้านบริหารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (5) ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และ(6) ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ซึ่งค่าเฉลี่ยน้อยจะแสดงถึงปัญหาหรืออุปสรรคด้านเหล่านั้น ดังนั้น ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียนรู้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ กล่าวคือ มีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสามส่วนถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาผู้เรียนตามที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน, แผนการเรียนภาษาจีน, โรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

¹²³ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ Bachelor of Education Program in Chinese, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

¹ Corresponding author Email: Noppol@vru.ac.th

Abstract

The purposes of the research were to study the learning management problems in the Chinese language of high school teachers teaching the Chinese Curriculum in schools of Pathum Thani areas. The sample group was selected using Cluster Random Sampling to get efficient data, which included 51 high school teachers teaching the Chinese Curriculum in 17 schools of Pathum Thani areas, Academic Year 2020. The instruments used for data collection consisted of Evaluation Form and Interview Form.

The research result revealed that the evaluation of learning management problems in the Chinese language of high school teachers regarding the Chinese Curriculum in schools of Pathum Thani areas was at a moderate level (Mean = 3.28). The Mean arranged from the minimum to the maximum was as follows: (1) Curriculum Aspect; Mean was equal to 2.16, (2) Learning Management Aspect; Mean was equal to 3.06, (3) Learning Materials Aspect; Mean was equal to 3.15, (4) Management Aspect; Mean was equal to 3.63, (5) Teachers Aspect; Mean was equal to 3.67, and (6) Learners Aspect; Mean was equal to 3.86. Less Mean indicated the problems or obstacles toward each aspect. Therefore, Curriculum Aspect, Learning Management Aspect, and Learning Materials Aspect had the Mean at a minimum level. It identified that the learning management problem on the Chinese language of high school teachers regarding the Chinese Curriculum in schools of Pathum Thani areas had a qualitative problem more than quantitative ones. Such issues included curriculum development which consisted of structures of the curriculum substances, learning activities, and learning materials. All three parts are considered the crucial moving parts to drive the Chinese language learning to achieve the objectives of determined students' development.

Keywords: learning management problems of the Chinese language, Chinese Curriculum, schools in Pathum Thani Provincial areas.

บทนำ

ยุคปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร หรือยุคที่เรียกกันว่ายุค IT (Information Technology) ซึ่งผู้คนที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไม่มีขีดจำกัด จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคโลกไร้พรมแดน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นประโยชน์ทั้งทางด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว รวมถึงการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อการประกอบอาชีพด้วย ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันประเทศจีนมีบทบาทสำคัญมากในด้านการค้าและเศรษฐกิจอีกทั้งยังมีการร่วมลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ระหว่างไทยและจีนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับนอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้บรรจุวิชาภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พุทธศักราช 2544 ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนสามารถเลือกสอบภาษาจีนแทนภาษาต่างประเทศอื่นในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่มากสอดคล้องกับงานวิจัยของประพิณ มโนมัยวิบูลย์

(2548) กล่าวว่า ปัญหาการขาดแคลนครูที่จบการศึกษาในสาขาวิชาภาษาจีนโดยตรง เนื่องจากบัณฑิตที่จบการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่จะไปทำงานเอกชน ซึ่งได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าการรับราชการครู ส่งผลให้ครูภาษาจีนส่วนหนึ่งจึงเป็นครูที่ผ่านการเรียนภาษาจีนแบบนอกระบบหรือเคยเรียนภาษาจีนมาบ้าง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงปัญหานี้ จึงให้การสนับสนุนยกระดับมาตรฐานครูและพัฒนาครูที่สอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง โดยจัดโครงการต่าง ๆ เช่น จัดการฝึกอบรมระยะสั้นให้ครูจากโรงเรียนต่าง ๆ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นประจำทุกปี รวมถึงการจัดหาทุนการศึกษาสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนได้ไปศึกษาต่อระยะยาวจนได้รับวุฒิปริญญาตรี นอกจากนี้ยังพบปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนที่ได้มาตรฐานไม่เท่าเทียมกันในโรงเรียนต่าง ๆ เนื่องจากยังไม่มีตำราเรียนกลางและมีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเลือกสอบภาษาจีนแทนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย การศึกษาและวิจัยสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การศึกษาและวิจัยสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในเชิงพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างมาก ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐที่เป็นผู้กำหนดนโยบายและสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลไกหลักในการพัฒนาการศึกษาทราบถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในเชิงพื้นที่อย่างแท้จริง และรวมกันเป็นเครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้นด้วยเหตุนี้ ทำให้คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาและวิจัยเรื่องสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อให้เห็นถึงประเด็นปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในมิติต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี อันเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญสำหรับการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวนทั้งสิ้น 17 โรงเรียน จำนวน 51 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) ซึ่งผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 17 โรงเรียน จำนวน 51 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้แก่ 1) โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี 2) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปทุมธานี 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปทุมธานี 4) โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระบรมราชูปถัมภ์ 5) โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม 6) โรงเรียนธัญบุรี 7) โรงเรียนธรรมศาสตร์

คลองหลวงวิทยา 8) โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี 9) โรงเรียนบัวแก้วเกษร 10) โรงเรียนปทุมธานี “นันทมนีบำรุง” 11) โรงเรียนปทุมวิไล 12) โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร 13) โรงเรียนวรราชาทินัดดามาตุวิทยา 14) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต 15) โรงเรียนสายปัญญา รังสิต 16) โรงเรียนหนองเสือวิทยา 17) โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่

1. แบบประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน มีลักษณะแบบให้เขียนตอบ

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีลักษณะเป็นการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของเบสท์ (Best, 1986, p. 195) ในกำหนดเกณฑ์การให้ความหมาย ซึ่งมีการกำหนดค่าเฉลี่ย เป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา อยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา อยู่ในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา อยู่ในระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เพื่องานวิจัยกึ่งโครงสร้าง และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ (Interview) โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งแบ่งการสอบถามออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการสร้างหลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เพื่อร่วมกันสะท้อนปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนและหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาเชิงพื้นที่

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 2 เครื่องมือ ดังนี้ 1) แบบประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 2) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน และด้านภาษาจีน จำนวน 1 คน ตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92 และปรับแก้รายละเอียดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ไปดำเนินการขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และปรับแก้รายละเอียดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

4. นำเครื่องมือที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ไปทดลองใช้กับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 17 โรงเรียน จำนวน 51 คน

6. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากแบบประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยการสรุปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549, น. 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

1.2) ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรต่อไปนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น. 119)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549, น. 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

2) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1) การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ปกรณั ประจันบาน, 2552, น. 164)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์
R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 1 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านบริหาร

ที่	รายการประเมินด้านบริหาร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	มีระบบการบริหารจัดการการดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	2.87	0.49	ปานกลาง
2	การดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.00	0.49	มาก
3	การมีส่วนร่วมของผู้อำนวยการโรงเรียนต่อการวางนโยบายหรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.80	0.32	มาก
4	การมีส่วนร่วมของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการต่อการวางนโยบายหรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.87	0.45	มาก
5	การมีส่วนร่วมของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่อการวางนโยบายหรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.20	0.44	มาก
6	การมีส่วนร่วมของหัวหน้าหลักสูตรภาษาจีนต่อการวางนโยบายหรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.00	0.47	มาก
7	การมีส่วนร่วมของครูภาษาจีนต่อการวางนโยบายหรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.27	0.40	มาก
8	มีกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.93	0.49	มาก
9	ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.07	0.43	มาก
10	ความสำเร็จในการจัดทำ PLC กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา	3.53	0.52	มาก
11	ความสำเร็จในการจัดทำ PLC กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกสถานศึกษา	3.20	0.41	ปานกลาง

ที่	รายการประเมินด้านบริหาร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
12	การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถาบันอุดมศึกษา	3.27	0.43	ปานกลาง
13	การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ	3.40	0.52	ปานกลาง
14	การสนับสนุนของสถาบันอุดมศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน	3.20	0.41	ปานกลาง
15	การสนับสนุนของหน่วยงานภายนอกสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน	3.27	0.49	ปานกลาง
16	ความต่อเนื่องของการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	3.20	0.43	ปานกลาง
รวม		3.63	0.44	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านบริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ มีระบบการบริหารจัดการดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 อันดับ 2 ประกอบด้วย 1) ความสำเร็จในการจัดทำ PLC กับกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกสถานศึกษา 2) การสนับสนุนของสถาบันอุดมศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน และ 3) ความต่อเนื่องของการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และอันดับ 3 ประกอบด้วย 1) การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถาบันอุดมศึกษา และ 2) การสนับสนุนของหน่วยงานภายนอกสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

ตารางที่ 2 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านหลักสูตร

ที่	รายการประเมินด้านหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีรายวิชาที่หลากหลาย	1.07	0.46	น้อยที่สุด
2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน	2.40	0.41	น้อย
3	หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน	1.93	0.39	น้อย
4	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน	2.47	0.41	น้อย
5	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนฯ มีการพัฒนา 4 ทักษะทางภาษาจีน	3.40	0.44	ปานกลาง
6	หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติมีการพัฒนา 4 ทักษะทางภาษาจีน	2.13	0.49	น้อย

ที่	รายการประเมินด้านหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
7	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีการพัฒนา 4 ทักษะทางภาษาจีน	2.53	0.38	ปานกลาง
8	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนฯ มีการพัฒนา 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน	2.40	0.47	น้อย
9	หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติมีการพัฒนา 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน	1.60	0.46	น้อย
10	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีการพัฒนา 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน	1.40	0.41	น้อยที่สุด
11	การมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตร ภาษาจีนของสถานศึกษา	2.47	0.39	น้อย
	รวม	2.16	0.43	น้อย

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีรายวิชาที่หลากหลาย อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.07 อันดับ 2 คือ หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีการพัฒนา 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.40 และอันดับ 3 คือ หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติมีการพัฒนา 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.60

ตารางที่ 3 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้

ที่	รายการประเมินด้านการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	การจัดการเรียนรู้มีการเน้นพัฒนาทักษะของผู้เรียนที่ชัดเจน	3.03	0.35	ปานกลาง
2	การจัดการเรียนรู้มีจำนวนชั่วโมงเรียนที่เหมาะสม (6-8 ชั่วโมง/ สัปดาห์)	4.07	0.45	มาก
3	การจัดการเรียนรู้มีการจัดทำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีน	2.43	0.35	น้อย
4	การจัดการเรียนรู้มีการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	2.34	0.35	น้อย
5	การจัดการเรียนรู้มีการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น	4.00	0.44	มาก
6	การจัดการเรียนรู้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม	2.75	0.35	ปานกลาง
7	โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีหลักสูตรที่มีความเหมาะสมต่อ การพัฒนาผู้เรียน	3.40	0.70	ปานกลาง

ที่	รายการประเมินด้านการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
8	โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษา ท่านมีสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียน	2.47	0.44	น้อย
9	โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษา ท่านมีการจัดทำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ต่อการพัฒนาผู้เรียน	2.87	0.45	ปานกลาง
10	โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษา ท่านมีความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์	3.17	0.43	ปานกลาง
11	โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษา ท่านผู้เรียนมีความพึงพอใจ	3.13	0.45	ปานกลาง
	รวม	3.06	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ การจัดการเรียนรู้มีการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 อันดับ 2 คือ การจัดการเรียนรู้มีการจัดทำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และอันดับ 3 คือ โครงการเรียนปรับพื้นฐานวิชาภาษาจีนของสถานศึกษาท่านมีสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47

ตารางที่ 4 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านสื่อการเรียนรู้

ที่	รายการประเมินด้านสื่อการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการสนับสนุนให้ใช้มีการนำมาใช้ ในการจัดการเรียนรู้	3.40	0.66	ปานกลาง
2	สถานศึกษามีแบบเรียนหลักที่เป็นระบบมีเนื้อหาเชื่อมโยง ต่อเนื่องสอดคล้องกับผู้เรียน	3.27	0.59	ปานกลาง
3	แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริงกับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน	3.33	0.56	ปานกลาง
4	แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้นมี ความต่อเนื่องเป็นระบบสามารถเชื่อมโยงความรู้เก่ากับ ใหม่	3.13	0.55	ปานกลาง
5	แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น สามารถตอบโจทย์ในการวัดมาตรฐานความรู้ทาง ภาษาจีน HSK	3.30	0.58	ปานกลาง

ที่	รายการประเมินด้านสื่อการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
6	แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้นสามารถตอบโจทย์ในการวัดมาตรฐานความรู้ทางภาษาจีน PAT 7.4	2.93	0.46	ปานกลาง
7	สื่อการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความทันสมัย	2.93	0.66	ปานกลาง
8	สื่อการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความหลากหลาย	2.78	0.51	ปานกลาง
9	ห้องปฏิบัติการทางภาษาจีนมีสื่อการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ตามความต้องการ	2.93	0.54	ปานกลาง
10	ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าทางการเรียนรู้ภาษาจีนมีสื่อการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ตามความต้องการ	3.13	0.51	ปานกลาง
11	สถานศึกษาของท่านมีการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ทางภาษาจีนอย่างเต็มที่	3.53	0.53	มาก
รวม		3.15	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านสื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ สื่อการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความหลากหลาย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 อันดับ 2 ประกอบด้วย 1) แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้นสามารถตอบโจทย์ในการวัดมาตรฐานความรู้ทางภาษาจีน PAT 7.4 2) สื่อการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความทันสมัย และ 3) ห้องปฏิบัติการทางภาษาจีนมีสื่อการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ตามความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และอันดับ 3 ประกอบด้วย 1) แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้นมีความต่อเนื่องเป็นระบบสามารถเชื่อมโยงความรู้เก่ากับใหม่ และ 2) ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าทางการเรียนรู้ภาษาจีนมีสื่อการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ตามความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13

ตารางที่ 5 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านผู้สอน

ที่	รายการประเมินด้านผู้สอน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	สถานศึกษาของท่านมีระบบการสรรหาครูภาษาจีนเพื่อเข้าร่วมงานที่เป็นระบบ	3.80	0.51	มาก
2	สถานศึกษาของท่านมีการจัดอบรมความรู้ภาษาจีนหรืออบรมเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.67	0.54	มาก
3	สถานศึกษาของท่านมีการส่งเสริมครูภาษาจีนให้เข้าร่วมอบรมความรู้ภาษาจีนหรืออบรมเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.20	0.51	มาก
4	สถานศึกษาของท่านมีจำนวนผู้สอนที่เพียงพอต่อผู้เรียน	4.20	0.53	มาก
5	ผู้สอนมีความทุ่มเทในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.47	0.52	มาก

ที่	รายการประเมินด้านผู้สอน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
6	อัตราการคงอยู่ของผู้สอนสัญชาติไทย	4.00	0.57	มาก
7	อัตราการคงอยู่ของผู้สอนสัญชาติจีน	2.73	0.51	ปานกลาง
8	ความรู้ความสามารถของผู้สอนสัญชาติไทยรวมทั้ง ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.80	0.53	มาก
9	ความรู้ความสามารถของผู้สอนสัญชาติจีนรวมทั้ง ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	3.00	0.51	ปานกลาง
10	อุปสรรคในการสื่อสารการถ่ายทอดองค์ความรู้ของผู้สอน สัญชาติจีน	3.40	0.50	ปานกลาง
11	อุปสรรคในการจัดการชั้นเรียนของผู้สอนสัญชาติจีน	3.13	0.54	ปานกลาง
	รวม	3.67	0.52	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ อัตราการคงอยู่ของผู้สอนสัญชาติจีน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 อันดับ 2 คือ ความรู้ความสามารถของผู้สอนสัญชาติจีนรวมทั้งประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และอันดับ 3 คือ อุปสรรคในการจัดการชั้นเรียนของผู้สอนสัญชาติจีน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13

ตารางที่ 6 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านผู้เรียน

ที่	รายการประเมินด้านผู้เรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1	ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาจีน	4.13	0.55	มาก
2	ความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น	4.00	0.54	มาก
3	ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	3.80	0.55	มาก
4	ความยาก-ง่ายของวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน	3.87	0.52	มาก
5	ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนมีพื้นฐานทางภาษาจีนที่ดีสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้	3.93	0.52	มาก
6	ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาจีนที่ชัดเจน	3.80	0.57	มาก
7	ผู้เรียนเลือกศึกษาต่อภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา	3.47	0.55	ปานกลาง
	รวม	3.86	0.54	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านผู้เรียน ในภาพรวม

อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีปัญหา มากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ อันดับ 1 คือ ผู้เรียนเลือกศึกษาต่อภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 อันดับ 2 ประกอบด้วย 1) ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อห้อง และ 2) ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเป้าหมาย ในการเรียนรู้ภาษาจีนที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และอันดับ 3 คือ ความยาก-ง่ายของวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ตารางที่ 7 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
ด้านบริหาร	3.63	0.44	มาก
ด้านหลักสูตร	2.16	0.43	น้อย
ด้านการจัดการเรียนรู้	3.06	0.43	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนรู้	3.15	0.55	ปานกลาง
ด้านผู้สอน	3.67	0.52	มาก
ด้านผู้เรียน	3.86	0.54	มาก
รวม	3.28	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ผลการประเมินสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมา คือ ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ด้านบริหาร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63 ด้านสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านหลักสูตร อยู่ใน ระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

1. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านการบริหาร

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนใน โรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน และให้ ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 2) ต้องการให้ผู้บริหารเข้ามามีร่วมในการวางนโยบายหรือวางแผน การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน และการมีส่วนร่วมในการจัดทำ PLC 3) ต้องการการสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร การจัดทำ PLC การปรับปรุงห้องเรียนภาษาจีน จัดหาสื่อการเรียนรู้ ที่เหมาะสมและทันสมัยต่อโลกปัจจุบัน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความเป็นเงินที่ จะกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนเชิงบวกกับผู้เรียน 4) ต้องการให้ทางสถานศึกษาสนับสนุนการเพิ่ม จำนวนครูที่สอนภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากในบางสถานศึกษามีครูภาษาจีนเพียงคนเดียว ซึ่งไม่สามารถ รับภาระการสอนทั้งหมดได้

2. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านหลักสูตร

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการให้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนในทุกประเภท และสามารถให้ผู้เรียนนำไปใช้ประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันมากกว่าท่องจำเพื่อนำไปสอบ 2) ต้องการให้สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงหลักสูตรทุกปีการศึกษา และมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อสามารถนำมาปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ และสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

3. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านการจัดการเรียนรู้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญในสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาจีนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเทคนิคที่ทำให้นักเรียนได้สื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 2) ต้องการให้จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่สามารถเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และมีสถานที่เหมาะแก่การจัดการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นพื้นที่ให้การแสดงความสามารถของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนที่เลือกเรียนภาษาจีนมีความสนใจเรียนภาษาจีนจริง ๆ ไม่ใช่เลือกเรียนเพราะไม่สามารถเลือกแผนการเรียนอื่นได้ 3) ต้องการให้มีการจัดอบรมหรือส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

4. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านสื่อการเรียนรู้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการห้องเรียนที่สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียหรืออุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะแก่การใช้สื่อได้อย่างหลากหลาย ซึ่งจะช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ 2) ต้องการสื่อการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการในทุกทักษะ สามารถใช้ทุกสถานที่ ทุกเวลา สามารถใช้สื่อต่าง ๆ ได้แม้ภายในห้องเรียนจะมีอุปกรณ์ที่ไม่พร้อม 3) ต้องการให้มีการนำเทคโนโลยี โปรแกรม หรือแอปพลิเคชันใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เพิ่มมากขึ้น 4) ต้องการให้ทางสถานศึกษาให้การสนับสนุนในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย และเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

5. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านผู้สอน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการให้ผู้บริหารและโครงสร้างการทำงานได้เปิดโอกาสให้ผู้สอนมีโอกาสและมีเวลาได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อนำองค์ความรู้ใหม่ ๆ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ สื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ รวมถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างสม่ำเสมอ 2) ต้องการการส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษามีความรักในวิชาชีพครู ตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ 3) ต้องให้ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

6. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูที่มีต่อด้านผู้เรียน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) ต้องการให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน พัฒนานตนเองอยู่เสมอ ตั้งใจเรียนและรักในการเรียนภาษาจีน รวมทั้งต้องการ

ให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนให้มากขึ้น เปิดใจมองโลกให้กว้างขึ้น 2) ต้องการให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ในรูปแบบใหม่ อยากรู้ให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และเก็บเกี่ยวความรู้ให้ได้มากที่สุด กล่าวพูดกล้าคิดกล้าแสดงออกให้มากขึ้น 3) ต้องการเห็นผู้เรียนเองมีการวางแผนที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนทางการนำภาษาจีนไปใช้ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการนำภาษาจีนมาต่อยอดในการศึกษาต่อหรือการทำงานในอนาคต

7. ความต้องการ/ ความคาดหวังของครูในการสร้างหลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้ 1) คาดหวังให้มีการสร้างหลักสูตรต้นแบบที่สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกับหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้นำความรู้ไปใช้ต่อยอดในการเรียนได้ ทั้งนี้ความรู้ในระดับมัธยมศึกษาจะต้องสามารถเป็นพื้นฐานที่ดีในการเข้าศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน 2) คาดหวังให้หลักสูตรแกนกลางมีความต่อเนื่อง สามารถสอดคล้องกับหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้สอบในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ 3) ความคาดหวังให้มีการพัฒนาแบบเรียนภาษาจีนและคู่มือครูให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตอบโจทย์บริบทความต้องการของผู้เรียน

สรุปผลและอภิปรายผล

จากผลศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยสามารถสรุปผลและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้ จากผลการประเมินปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ซึ่งค่าเฉลี่ยน้อยจะแสดงถึงปัญหาหรืออุปสรรคในด้านนั้น ๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ได้ดังนี้ **ด้านหลักสูตร (2.16) > ด้านการจัดการเรียนรู้ (3.06) > ด้านสื่อการเรียน (3.15) > ด้านบริหาร (3.63) > ด้านผู้สอน (3.67) > ด้านผู้เรียน (3.86)** จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ กล่าวคือ มีปัญหาโดยรวมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้อย่างไรก็ตามทั้งสามส่วนถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสุวรรณ เลียงศิริธรรมา (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ประเด็นของผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนในแต่ละโรงเรียนยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นมาตรฐาน ขาดแคลนอุปกรณ์ฝึกทักษะ รวมทั้งเนื้อหาของแบบเรียนกับข้อสอบที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกัน 2) ประเด็นของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาของวิชาภาษาจีนมีความเหมาะสม วิธีการสอนมีการเน้นให้ปฏิบัติมาก โดยเฉพาะเน้นทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน และตรงกับสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ในรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา พบว่า จากปัญหาที่สถานศึกษาต่างๆ สะท้อนมานั้น การดำเนินงานในแต่ละด้านยังคงมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาจีน เช่น ปัญหาผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน ปัญหาในการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการเปิดสอนภาษาจีน

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในสื่อสารภาษาจีนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ (2561) กล่าวว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม และกิจกรรมที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน ควรใช้เทคนิคเกมและการแข่งขันใน การจัดการเรียนการสอน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากที่สุดในการเรียนการสอน ควรสอนภาษาจีนแบบเน้นทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และควรสอดแทรกวัฒนธรรมจีนในกิจกรรมการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ James and Ron (2562) กล่าวว่า การออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบใหม่ มีการแบ่งการสอนออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ การถ่ายทอด (delivering) การประยุกต์ใช้ (applying) การสร้างสรรค์ (creating) การสื่อสาร (communicating) และการตัดสินใจ (decision making) นอกจากนี้การออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ควรเริ่มต้นด้วยการกำหนดผลลัพธ์ก่อน โดยมีองค์ประกอบ คือ ความรู้และทักษะ การสอนและหลักสูตร การประเมินผล เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

4. ด้านสื่อการเรียนรู้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ทางโรงเรียนให้การสนับสนุนห้องเรียนที่สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียหรืออุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะแก่การใช้สื่อได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมการเรียนรู้ แอปพลิเคชัน หนังสือหรือตำราที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ก่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และบูรณาการในทุกทักษะทางภาษาจีน ซึ่งตรงกับสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ในรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา กล่าวว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน เช่น แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่ตรงตามความต้องการของครูและนักเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับข้อสอบ PAT 7.4 ที่ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อสื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ (2561) กล่าวว่า ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ครูควรเลือกใช้แบบเรียน/ ตำราเรียนที่มีความต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้น ควรหาแบบเรียนนอกเวลาเพื่อเสริม/ เพิ่มความรู้ภาษาจีนให้กับผู้เรียน การใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนและการใช้ข่าวสาร/ บุคคลที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคมมาใช้เป็นสื่อในการสอน และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของเทียมยศ ปะสาวะโน (2556) กล่าวว่า การใช้ห้องเรียนเอดูเทนเมนต์ (Edutainment) ทำให้เกิดการสอนที่เน้นความสนุกสนาน และได้รับความรู้ควบคู่กันไปจากการผสมผสานสื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี รายการโทรทัศน์ เกม อินเทอร์เน็ต และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ ที่ถูกดัดแปลงเนื้อหาภายในให้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยการใส่กราฟิกต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สึกว่ากำลังเรียนอยู่

5. ด้านผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และส่งเสริมการศึกษาต่อ เพื่อนำองค์ความรู้ใหม่ ๆ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ สื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งก่อให้เกิดความรักในวิชาชีพครู ซึ่งตรงกับสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ในรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา กล่าวว่า ด้านครูผู้สอน เนื่องจากครูสอนภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นครูบรรจุใหม่ทำให้ยังขาดประสบการณ์และทักษะการสอน ครูบรรจุใหม่ส่วนใหญ่ภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผลิตสื่อการสอนทำให้ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ ยังขาดแคลนงบประมาณในการศึกษาต่อ การฝึกอบรม และการจ้างครูเจ้าของภาษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของนพพร ศรีสุข และยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ (2563) กล่าวว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว

6. ด้านผู้เรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตั้งใจเรียน เห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนให้มากขึ้น กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออกให้มากขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนควรมีการวางแผนที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ไม่ว่าจะการศึกษาต่อหรือการทำงานในอนาคต ซึ่งตรงกับสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ในรายงานการวิจัย เพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา กล่าวว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียนเป็นจำนวนมากขาดความสนใจและความตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาจีน ระดับพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียน แต่ละคนไม่เท่ากัน ทั้งยังมองว่าการเรียนรู้ภาษาจีนมีความยากมากทำให้มีเจตคติเชิงลบต่อวิชาภาษาจีน และสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model ของสุพจน์ ทรายแก้ว (2563) ให้นิยามไว้ว่า (A) Active Learning ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการเรียนรู้เชิงปฏิบัติจริง มุ่งสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้แบบสืบค้น ผ่าน Project Based Learning, Case Based Learning, Outdoor Learning (B) Blended Learning จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งในรูปแบบห้องเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ทั้งแบบ Classroom และ Online Paces (C) Collaborative Learning ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน อาจารย์ ผู้ประกอบการทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนผ่านสื่อออนไลน์ โดยผู้เรียนกับผู้สอนกำหนดประเด็นการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ชี้แนะ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และ (D) Design Thinking for Learning Outcomes นำกระบวนการคิดออกแบบมาใช้ในการพัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในระดับหลักสูตร รายวิชา และบทเรียน โดยมุ่งเน้นการสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดสมรรถนะที่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง

7. ด้านการสร้างหลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการให้สร้างหลักสูตรหลักสูตรต้นแบบที่สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกับหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้นำความรู้ไปใช้ต่อยอดในการเรียนได้ และพัฒนาแบบเรียนภาษาจีนและคู่มือครูให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตอบโจทย์บริบทความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Eric Jensen (2563) ระบุว่า กลยุทธ์การเตรียมความพร้อมสำหรับเรียนมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง 1) เพิ่มประสบการณ์ ช่วยให้นักเรียนทุกคนได้สัมผัสกับมหาวิทยาลัย 2) เชื่อมโยงพฤติกรรมกับผลลัพธ์เข้าด้วยกันอย่างมีเป้าหมาย 3) เชื่อมโยงเนื้อหาของหลักสูตรผูกโยงเข้ากับชั้นเรียน 4) เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับระบบ 5) จัดโปรแกรมเสริมให้นักเรียนเข้าเรียนในชั้นเรียนที่มีการเรียนการสอนเข้มข้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ Chen Fu (2553) ให้รายละเอียดว่า หลักการออกแบบแบบเรียนภาษาจีนในยุคปัจจุบันควรยึดตามมาตรฐานการเรียนภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 หรือมาตรฐาน “5C” (Standards for Foreign Language Learning in the 21st Century) ประกอบด้วย การสื่อสาร (Communication) วัฒนธรรม (Cultures) การเชื่อมโยง (Connections) การเปรียบเทียบ (Comparisons) และสังคม (Communities) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาจีนตามเป้าหมายการเรียนรู้ เน้นการบูรณาการองค์ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน รวมทั้งเน้นการเปรียบเทียบทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยไปต่อยอดเพื่อสร้างชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ตอบโจทย์การเรียนรู้ในยุคปัจจุบันได้
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษาที่เปิดสอนแผนการเรียนภาษาจีน ในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนสืบไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือสถาบันอุดมศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน และการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่ตอบโจทย์ความต้องการเชิงพื้นที่ เพื่อเติมเต็มศักยภาพการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีพื้นฐานองค์ความรู้ทางภาษาจีนที่แข็งแรง มีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะทางภาษาจีน รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนที่สูงขึ้น อันสามารถสื่อสารเป็นภาษาจีนที่เป็นภาษาสากลในยุค Next Normal ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะกรรมการกองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปีงบประมาณ 2563

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ สวงนวน. (2546). *การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ. (2561). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University (ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ)*, 11(2), 445-455.
- เจนเซน, เอริก. (2563). *สอนเปลี่ยนชีวิต: 7 ชุดความคิดพลิกห้องเรียนเพื่อเด็กทุกคน*. [Poor Students, Rich teaching: Seven High-Impact Mindsets for Students from Poverty] (ฐานันดร วงศ์กิตติธรร และลลิตา ผลผลา, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: บุ๊คสเคป.
- เทียมยศ ปะสาวะโน. (2556). เอดูเทนเมนต์: การศึกษาแนวใหม่ที่เน้นความบันเทิง. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 3(2), 159-167.
- ธุมวดี สิริปัญญาธิ, ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว, และ จันทิมา จิรชูสกุล. (2559). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลปภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารศิลปศาสตรปริทัศน์*, 11(22), 8 – 19.
- นวพร ศรีสุข และยุวรี ญาณปริษาเศรษฐ. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 12(2), 360-375.

- เบลล์, เจมส์ และแบรนต์, รอน. (2562). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. [21st Century Skills: Rethinking How Students Learn] (พิมพ์ครั้งที่ 3) (วราภรณ์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอริป จิตตฤกษ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : บั๊คสเคป.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2548). ระบบภาษาจีนกลาง. *วารสารภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร*, 2, 215-330.
- ผองพรรณ เสาวภาคพฤษ. (2548). *สภาพปัญหาและความต้องการการใช้สื่อการสอนของครูสอนภาษาจีนในเขต กรุงเทพมหานคร*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- มนสิข ลิทธิสมบุรณ์. (2563). *วิธีวิทยาการวิจัยทางหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พระนครศรีอยุธยา: มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- รุ่งนภา โรจนไพฑูรย์ และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2558). กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนพานทอง จังหวัดชลบุรี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 10(3), 235-245.
- ระวีวรรณ สาริการิน. (2529). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิธีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครู*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. (2528). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุวรรณ เลียงศิริณัฐวาร. (2553). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 1(2), 43-59.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : פרקหวานกราฟฟิค.
- Fu, Chen. (2010). 我们如何编写美国 AP 中文教材. *世汉论坛*, 5(2), 18-19.